

M A G U - N K H O Z

Az újra ösztönösen tápad a szem. Az új felszínre löki a lapuló kíváncsiságot, és potenciálisan megvan a lehetősége, hogy magával ragadjon, gy erejét vesztve a megszokott dolgok szürkeségében ellaposodjon.

A gyermek nyugtalansága csak izmaiban feszül. Ha felnőtté érik, aiban hordozza, s a végtelen skáláján keres valamit, valami pluszt azonl, hogy van. Ábrándozásokból vágyak, vágyakból, ötletek lesznek, és az letnek már valóság-ize van. Egy lépés kell csak, s kézzel tapintható. t tettük meg, lappá forrasztottuk a vágyakat, ötleteket.

Egy bevezetőben óhatatlanul felmerül a kérdés, mi a célunk, világosan rvonalazni kell, mit akarunk.

sérletet tettünk fórum megteremtésére. A nyilvánosságban mindig van egy s bűvös erő. Azzal, hogy nem önmagáért írunk, hogy szemek keresztútjében l az, amit írunk, nő az igényesség.

A lap profilja elsősorban szépirodalmi. Helyet adunk a vitának, a kíványban megjelent művek kritikájának is. Az egészséges, nyílt bírálatok gitik az egyéni hang megteremtését, hisz "remekművek nem születhetnek rtelen a semmiből".

Ez így nagyon szépen és nagyon hivatalosan hangzik. Egyszerűen arról n szó, írni kell! Minél többet, és minél jobbat!

Mindannyian az ifjúkor nyugós álmaiban élünk, vágyaink olykor még maszosan törnek fel, még érezzük a belső robbanások feszültségét, a lfedezés örömét. Mindannyian szeretjük az irodalmat, fogékonyak vagyunk szépre.

ni kell! Elvetni a tespedő nyugalmat, lázassá tenni a langyost, betüvé rmálni a gomolygó véleményt, élővé tenni a vágyakat! rcolni kell a közöny és unalom ellen, hogy mindenben ott izzon a szen- lély!

A nyilvánosság alakít, formál, javít. Ezért szükséges a lap.

"Műveljük kertjeinket!"

Szerkesztőség